

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Svar på alm. del – spørgsmål 235

I brev af 2. april 2025 har udvalget efter ønske fra Helena Artmann Andre-
sen (LA) stillet mig følgende spørgsmål:

7. maj 2025
Sagsnr.: 25/10457

Alm. del – spørgsmål 235:

Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan blive udgiftsdrivende for kommunerne, at driftstilskuddet til de private dagtilbud svarer til de udgifter, som kommunen har til driften af de offentlige dagtilbud, og kommunerne dermed ikke medregner dagplejerne i udregningen af driftstilskuddet til de private dagtilbud? Hertil bedes redegøres for sammenhængen til etableringsretten.

Svar:

Jeg vil indledende bemærke, at private dagtilbud kan etableres af private leverandører som både selvejende og udliciterede daginstitutioner, puljeordninger, privatinstitutioner og privat dagpleje. I svaret er lagt til grund, at der med private dagtilbud forstås privatinstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 5.

Privatinstitutioner er som driftsform bl.a. kendetegnet ved, at de har en lovsikret ret til at etablere sig, hvis de kan efterleve de krav, der følger af dagtilbudsloven og de godkendelseskriterier, som den enkelte kommune har fastsat. Kommunen er derfor som udgangspunkt *forpligtet* til at godkende en privatinstitution, herunder give et drifts-, bygnings- og administrationstilskud til privatinstitutionen, hvis en privatinstitution ønsker at etablere sig. Dette gælder uanset, om kommunen vurderer, at udbuddet af dagtilbud i kommunen allerede modsvarer pasningsbehovet i kommunen eller i et specifikt lokalområde.

Driftstilskuddet til en privatinstitution skal efter hovedreglen svare til den udgift, som barnet ville have kostet kommunen, hvis forældrene havde valgt en kommunal eller selvejende daginstitution eller dagpleje. Kommunerne har dog mulighed for at give et driftstilskud, som svarer til kommunens udgift pr. barn til kommunale og selvejende daginstitutioner, men kommunen er ikke forpligtet til det.

Det er kommunalbestyrelsen, der fastlægger serviceniveaet i kommunen, herunder beslutter hvilke tilbud der skal være til aldersgruppen som f.eks.

daginstitutioner og/eller dagpleje. Dagplejen som tilbud kan være billigere end daginstitutioner.

Hvis en kommune har fastlagt et serviceniveau, som indebærer, at der både er daginstitutioner og dagpleje som tilbud til aldersgruppen, og dagplejen er billigere end daginstitutioner, vil kommunen have en gennemsnitlig lavere udgift pr. barn set i forhold til, hvis der i den pågældende kommune alene var daginstitutioner (vuggestue) som tilbud til aldersgruppen.

Såfremt en privatinstitution havde ret til et driftstilskud pr. barn beregnet på baggrund af kommunens udgift til alderssvarende *daginstitutioner* og ikke *dagtilbud* (både daginstitutioner og dagplejen), som reglerne er fastsat i dag, ville kommunens udgift pr. barn, der vælger en privatinstitution, være højere end den gennemsnitlige udgift pr. barn, som der er truffet politisk beslutning om i kommunen (serviceniveauet).

Hvis kommunen var forpligtet til at give forældre med børn i privatinstitutioner et højere serviceniveau end kommunens øvrige forældre, kunne kommunen få vanskeligt ved at styre udgifterne på området, fordi kommunen ikke kan sige nej til at godkende en privatinstitution (etableringsretten), hvis den opfylder lovgivningens og kommunalbestyrelsens kriterier for godkendelse.

Med venlig hilsen

Mattias Tesfaye